

БРАТЯ ГРИМ

ПИРЪТ НА ДУХОВЕТЕ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Когато крал Фридрих III Датски свикал сбор във Фленсбург, станало така, че един благородник пристигнал късно вечерта и не могъл да намери място в странноприемницата. Гостилничарят му казал, че всички стаи са заети с изключение на една голяма, в която обаче не би го посъветвал да прекара нощта, понеже тя е твърде зловеща и в нея бродят духове. Благородникът избухнал в смях, който говорел за безстрашието му, заявил, че не се бои от призраци, и поискал само светлина, за да вижда по-добре в случай, че нещо се покаже. Гостилничарят му донесъл светилника, който благородникът поставил на масата и с буден поглед се уверил, че не се виждат никакви духове. Нощта не била превалила и наполовина, когато тук и там в стаята нещо започнало да се движи и мести, а се дочувало и някакво шумолене. Първоначално той се съпротивлявал храбро на надигания се ужас, ала шумът се засилвал и страхът го завладял и колкото и да се съпротивлявал на това, започнал да трепери. След тази увертюра от тропот и грохот в камината, която се намирала в стаята, паднал човешки крак, скоро след това ръка, тяло, гръд и всички членове, а накрая, когато всичко било налице, и глава. Сетне частите се съчетали, както е редно, и се надигнал човек, приличащ на прислужник. Сега започнали да падат все повече членове, които бързо се съчетавали в човешки фигури, докато най-сетне се отворила вратата на стаята и влязла цяла блестяща и многолюдна кралска свита.

Благородникът, който дотогава седял вцепенен на масата, се дръпнал разтреперан в един ъгъл на стаята, когато видял шествието да се приближава; ала не успял да се измъкне през вратата покрай него.

Той видял как духовете с невероятна сръчност застлали една трапеза, принесли бързо вкусни ястия и наредили сребърни и златни чаши. Когато това било сторено, един от тях се приближил до него и го поканил да седне с тях на трапезата като техен гост и чужденец и да се наслади на гостоприемството им. Той отказал, но му била подадена голям сребърен потир, за да вкуси от него. Благородникът, който бил потресен и не на себе си, поел потира и изглеждало, че ще го принудят да стори и останалото, но като го надигнал, обзел го такъв съкровен и пронизващ го чак до сърцето ужас, че той високо призовал Бога да го опази и защити. Едва произнесъл тази молитва, в един само миг цялото величие, шумотевица, целият бляскав пир с прекрасните, сияйни и горди духове изчезнал.

Междувременно сребърният потир останал в ръката му и макар всички ястия да били изчезнали, сребърната посуда останала върху масата, а също и светилникът, който гостилничарят бил донесъл. Благородникът се зарадвал и смятал, че всичко това е придобита негова собственост, ала гостилничарят също имал претенции, докато случилото се достигнало до ушите на краля, който постановил, че среброто му принадлежи и че именно той трябва да го получи. Така и не се разбрало откъде е то, пък и случилото се, противно на обичая, не било вписано в герба и името му.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.